

[Ninn-Hansen.]

om kildeskattens administration. Men det synes ministeren måske ligger så klart, at det slet ikke er nødvendigt at spørge nogen.

Da forslaget om overgangsordninger var blevet fremsat i maj måned, tilbød mit partis ordfører, hr. Haunstrup Clemmensen, forhandlinger om lovforslaget i sommer. Der har ikke været noget som helst møde vedrørende dette forslag til trods for, at vi nu ser, at finansministeren inddrager spørgsmål, som ikke var fremme dengang, i dette års ligningslov.

For at undgå enhver misforståelse vil jeg sige, at finansministeren selvfølgelig har lov til helt igennem at handle, som han her har gjort, og som flertallet her i tinget handler, men det beklagelige er, at den tilbageholdenhed over for folketinget, som vi her har været præsenteret for, jo også medfører en så stærk tilbageholdenhed over for befolkningen og med hensyn til oplysninger til befolkningen, at denne har været i uvidenhed om, hvad der foregår, og hvilke regler det er, man skal beskattes efter. Det er muligt, at finansministeren foretrækker, at denne uvidenhed hos befolkningen skal bestå længst muligt, men vi har nu en anden opfattelse.

Vi synes, det må være sådan, at folk kender reglerne og kan disponere derefter, og det har de ikke haft mulighed for. Det er ikke rimeligt, at man først ved et lovforslag, der fremsættes den 25. oktober, får at vide, hvordan de indtægter, man har haft i hele 1967, skal beskattes. Det er ikke rimeligt, og hvis ministeren mener, at det lovforslag, han har fremsat, i særlig grad skulle tilskynde folk til at påtage sig flere opgaver, fordi man beskatter merindkomsterne lavere — og det er jo ministerens opfattelse — så kan jeg slet ikke se ideen i det. Så ville en fremsættelse af lovforslaget da netop have kunnet opfordre dem til det. Om ministeren så har ret i den betragtning, kan vi jo komme tilbage til, når lovforslaget skal behandles.

Ministeren kan heller ikke sige, at folk var orienteret ved, at regeringen allerede i foråret havde opstillet skalaer og også gjorde det i den betænkning, som kom vedrørende kildeskatten. Det kan ikke fastholdes, at der er givet en sådan orientering. Der er jo en himmelvid forskel på den skala,

som finansministeren fremkom med den 22. februar 1967 — det er i bilag 4 i kildeskatteudvalgets betænkning — og den skala, der er fremsat i dag.

Det samme er tilfældet, når man sammenligner den nu fremsatte skala med socialdemokratiets udtalelser i kildeskatteudvalgets betænkning. Hvis man kort skal sige, hvori forskellen består, kan man jo sige, at der er momsens til forskel. Dengang, altså i foråret, skulle de direkte skatter efter regeringens oplæg, som også nævnt af hr. Alfred Bøgh, nedsættes med momsens merprovenu i 1968. Nu har man lagt momsens oven på de direkte skatter. Vi har altså ikke fået nogen omlægning, og man kan dermed betvivle, at vi i det hele taget har fået en skattereform. Vi har heller ikke, som hr. Alfred Bøgh gjorde opmærksom på, fået det skatteloft, der har været givet løfte om, men dér håber vi vi kan komme længere i løbet af morgendagen.

De forslag til ligningslov og tilsluttende love, der er fremsat, behandler jo dels spørgsmål om overgangsregler som følge af fradragsrettens ophævelse, dels ændringer med henblik på det, som hr. Peter Nielsen også i dag kaldte oprydning i fradragsjunglen.

Med hensyn til overgangsordninger kan jeg henvise til de bemærkninger, som hr. Haunstrup Clemmensen fremsatte om finansministerens forslag under behandlingen i maj måned. Vi har, som finansministeren ved — hr. Peter Nielsen lod ikke til at vide det — gentagne gange advaret imod, at man ophæver fradragsretten inden overgangen til kildeskat. Vi har gentagne gange sagt, at vi kun kunne se, at en retfærdig løsning kunne etableres, hvis man slog disse overgangstidspunkter sammen, og det ville i hvert fald være forkert af mig at kalde det forslag, finansministeren har fremsat, for en retfærdig ordning, for så ville jeg jo blive uenig med finansministeren, der selv har sagt, at ordningen ikke er retfærdig.

Det er rigtigt, som det er anført, at de, der fuldt ud har benyttet adgangen til forudbetaling af skatter, er sluppet bedst fra det. Det kan finansministeren jo ikke sige er hans fortjeneste. Finansministeren fremsatte for et lille årt siden her i tinget en udtalelse, der vel måtte opfattes som en advarsel mod forudbetaling af skatter. Men